

## BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1970-1971.

18 MAART 1971.

**Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek.**

### AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE TEWERKSTELLING, DE ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT DOOR DE H. VERHAEGEN.

Dit ontwerp werd door de Commissie opnieuw besproken naar aanleiding van twee amendementen die door de regering werden ingediend (Gedr. St. Senaat 319, Zitt. 1970-71).

Deze amendementen gaven geen aanleiding tot bespreking. De Minister heeft echter van deze gelegenheid gebruik gemaakt om een antwoord te verstrekken op twee vragen welke hem door een lid waren gesteld.

### VRAAG 1.

Op blz. 2 van het Kamerverslag wordt geschreven dat de Koninklijke Commissaris voor de gerechtelijke hervorming van oordeel is dat geen terugwerkende kracht moet verleend worden aan de bepalingen van het ontwerp.

Ik meen dat het wenselijk ware, minstens de overwegingen, die aan het oordeel van de Koninklijke Commissaris ten grondslag liggen, te mogen vernemen.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Remson, voorzitter; Carpels, De Clercq C., De Rore, Heylen, Kevers, Magé, Smet, Vandeputte en Verhaegen, verslaggever.

**R. A 8504**

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

183 (Zitting 1970-1971) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers;

274 (Zitting 1970-1971) : Verslag;

319 (Zitting 1970-1971) : Amendementen.

## SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1970-1971.

18 MARS 1971.

**Projet de loi modifiant la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire.**

### RAPPORT COMPLEMENTAIRE

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE L'EMPLOI, DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1) PAR M. VERHAEGEN.

Votre Commission a consacré un nouvel examen au présent projet de loi à la suite du dépôt de deux amendements gouvernementaux (Doc. Sénat 319, session de 1970-1971).

Ces textes n'ont donné lieu à aucune discussion. Le Ministre a cependant profité de l'occasion pour répondre à deux questions que lui avait posées un membre.

### QUESTION 1.

A la page 2 du rapport de la Chambre, on lit que le Commissaire royal à la réforme judiciaire a estimé qu'il n'y avait pas lieu que les dispositions du projet soient mises en vigueur avec effet rétroactif.

J'estime qu'il serait souhaitable de connaître au moins les considérations qui sont à la base de l'appréciation du Commissaire royal.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Remson, président; Carpels, De Clercq C., De Rore, Heylen, Kevers, Magé, Smet, Vandeputte et Verhaegen, rapporteur.

**R. A 8504**

Voir :

Documents du Sénat :

183 (Session de 1970-1971) : Projet transmis par la Chambre des Représentants;

274 (Session de 1970-1971) : Rapport;

319 (Session de 1970-1971) : Amendements.

## ANTWOORD.

Door in geen enkele bepaling de datum van inwerkingtreding van de wet vast te stellen wil de Koninklijke Commissaris voor de gerechtelijke hervorming vermijden dat wijzigingen met terugwerkende kracht, geschillen veroorzaken, inzonderheid op het stuk van bevoegdheid, in de op het ogenblik van de publikatie van de tekst aanhangige of reeds geoordeelde zaken, geschillen die het Wetboek zelf nadrukkelijk wil vermijden door in zijn artikel 3 te bepalen wat volgt :

« De wetten op de rechterlijke organisatie, de bevoegdheid en de rechtspleging zijn van toepassing op de hangende rechtsgedingen zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldige wijze aanhangig zijn... ».

Er zou evenwel geen enkel bezwaar bestaan dat in de tekst zou worden vermeld dat de wet, op de dag van zijn bekendmaking in het *Staatsblad*, in werking treedt.

## VRAAG 2.

Artikel 11, 2°.

Door die wijziging wordt het hoofdstuk XIII, bestaande uit de artikelen 257 tot 306 van het koninklijk besluit van 4 november 1963 opgeheven.

Welnu, de artikelen 270 en 306 bevatten de rechtspleging voor de Klachtencommissies.

Artikel 271 bepaalt wie beroep kan aantekenen bij een klachtencommissie.

Door de afschaffing van dit artikel rijst de vraag wie nu beroep zal kunnen aantekenen bij de arbeidsrechtbank.

Om moeilijkheden te vermijden — *en nu de mogelijkheid nog bestaat om eventueel de wet aan te passen* — zou ik de Minister willen vragen of diezelfde personen of instellingen, die beroep kunnen instellen bij de klachtencommissie ook nog beroep zullen kunnen instellen bij de arbeidsrechtbank.

Ik veronderstel dat, indien in het hoger genoemde koninklijk besluit speciale bepalingen werden opgenomen, dit gebeurd is omdat zich moeilijkheden hebben voorgedaan.

Het is bijgevolg nodig maatregelen te nemen opdat dezelfde moeilijkheden zich niet opnieuw zouden voordoen.

Bv. hoe zal de toestand zijn ten aanzien van :

1. het verweesde kind : wie zal de vordering kunnen instellen ?

2. de feitelijk gescheiden echtgenote : zal die nog een vordering kunnen instellen ?

3. de rechtverkrijgende van een overleden persoon (zelfde vraag als 2);

## REPONSE.

En demandant qu'aucune disposition ne fixe la date d'entrée en vigueur du projet de loi à l'examen, le Commissaire royal à la réforme judiciaire veut éviter que des modifications avec effet rétroactif ne provoquent des conflits, notamment en matière de compétence, dans des causes pendantes ou déjà jugées au moment de la publication du texte, conflits que le Code lui-même vise précisément à éviter lorsqu'il dispose, en son article 3, que :

« Les lois d'organisation judiciaire, de compétence et de procédure sont applicables aux procès en cours sans dessaisissement cependant de la juridiction qui, à son degré, en avait été valablement saisie ... ».

Il n'y aurait évidemment aucun inconvénient à ce que le texte stipule que la loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur*.

## QUESTION 2.

Article 11, 2°.

Cette modification a pour effet d'abroger le chapitre XIII composé des articles 257 à 306 de l'arrêté royal du 4 novembre 1963.

Or, les articles 270 à 306 règlent la procédure devant les Commissions de réclamation.

L'article 271 définit les personnes habilitées à saisir la Commission de réclamation.

La suppression de cet article pose la question de savoir qui pourra dorénavant introduire un recours devant le tribunal du travail.

Pour éviter des difficultés, et *puisque'il est encore possible à l'heure actuelle d'adapter éventuellement la loi*, je voudrais demander au Ministre si les personnes ou organisations qui sont habilitées à saisir la Commission de réclamation, pourront également exercer leur droit de recours devant le tribunal du travail.

Je suppose que si l'arrêté royal précité prévoit certaines dispositions spéciales, c'est parce que des difficultés se sont produites.

Il s'impose dès lors de prendre des mesures pour éviter la répétition de celles-ci.

Quelle sera par exemple la situation en ce qui concerne :

1. l'enfant orphelin : qui pourra introduire l'action ?

2. l'épouse séparée de fait : pourra-t-elle encore introduire une action ?

3. l'ayant droit d'une personne décédée (même question que sous 2);

4. de verzekeringsinstelling, die terugvordering oplegt (zelfde vraag als 2);

5. het R.I.Z.I.V. : zal die instelling nog steeds tweede verwerende partij zijn ?

#### ANTWOORD.

Het is juist dat de wet van 10 oktober 1967, die het Gerechtelijk Wetboek bevat, niet meer als zodanig de specifieke gevallen overneemt, die werden aangehaald door het achtbaar lid en die in de mogelijkheid voorzien tot instelling van een rechtsvordering door de voogd voor het weeskind, door de echtgenoot, feitelijk gescheiden van de verzekerde, ten voordele van de kinderen waarop zij toezicht uitoefent, door de rechthebbende van een overleden persoon, met het oog op de uitoefening van de verhaalrechten van deze laatste, en door de verzekeringsinstelling met het oog op de procedure tot terugvordering van een som die ten onrechte werd uitbetaald. Nochtans betekent zulks niet dat een door deze personen of instellingen ingestelde vordering voor de arbeidsrechtbanken niet ontvankelijk zou verklaard worden. Inderdaad, bedoelde gevallen kunnen worden opgevangen door bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

1. Uit artikel 464 van het Burgerlijk Wetboek vloeit voort dat een rechtsvordering voor een weeskind mag ingediend worden door de voogd.

2. Uit artikel 567 van het Gerechtelijk Wetboek, dat verwijst naar de regelen uiteengezet in de artikelen 226bis tot 226septies van het Burgerlijk Wetboek, blijkt dat de feitelijk gescheiden echtgenote onder bepaalde voorwaarden in rechte mag optreden, zonder toelating van de echtgenoot.

3. Uit artikel 724 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de rechthebbende van een overleden persoon in rechte mag optreden met het oog op de uitoefening van de verhaalrechten van deze laatste.

4. Uit artikel 97 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering blijkt dat de verzekeringsinstellingen voor de arbeidsrechtbanken aanvragen mogen indienen tot het bekomen van een uitvoerbare titel met het oog op de terugvordering van prestaties die zij ten onrechte hebben toegekend.

5. Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, tenslotte, blijft verder gedagvaard als verweerder voor de arbeidsrechtbanken wanneer de betwiste beslissing, uitgaande van één van zijn speciale diensten, genomen werd in het raam van de eigen bevoegdheid van het Rijksinstituut en door de betrokken dienst aan de geïnteresseerde genotifieerd werd. De intrekking van artikel 271 van het koninklijk besluit van 4 november 1963, door het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 10 oktober 1967, die het Gerechte-

4. l'organisme assureur qui entend procéder à la récupération de prestations (même question que sous 2);

5. l'I.N.A.M.I. : cet organisme sera-t-il encore appelé comme deuxième partie défenderesse ?

#### REPONSE.

Il est exact que la loi du 10 octobre 1967, contenant le Code judiciaire, ne reprend plus tels quels les cas spécifiques cités par l'honorable membre et qui prévoient la possibilité d'introduire une action par le tuteur pour l'enfant orphelin, par le conjoint séparé de fait de l'assuré, en faveur des enfants dont il exerce la garde, par l'ayant droit d'une personne décédée en vue d'exercer les droits de recours de celle-ci et par l'organisme assureur en vue de procéder à la récupération d'un paiement indu. Toutefois, ceci n'implique pas qu'une action introduite par ces personnes ou organisme devant les juridictions du travail serait déclarée irrecevable, étant donné que ces cas sont rencontrés par les dispositions du Code civil, du Code judiciaire et de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

1. Il résulte de l'article 464 du Code civil qu'une action en justice peut être introduite par le tuteur pour l'enfant orphelin.

2. Il résulte de l'article 567 du Code judiciaire, qui se réfère aux règles énoncées aux articles 226bis à 226septies du Code civil, que l'épouse, séparée de fait, peut ester en jugement, sans l'autorisation du mari.

3. Il résulte de l'article 724 du Code civil que l'ayant droit d'une personne décédée peut ester en justice en vue d'exercer les droits de recours de celle-ci.

4. Il résulte de l'article 97 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité que les organismes assureurs peuvent introduire devant les juridictions du travail des demandes de titre exécutoire en vue de la récupération des prestations qu'ils ont indûment allouées.

5. Enfin, l'Institut national d'assurance maladie-invalidité continue à être cité comme partie défenderesse devant les juridictions du travail lorsque la décision litigieuse émanant d'un de ses services spéciaux a été prise dans le cadre de sa compétence propre et est notifiée par ce service à l'intéressé. L'abrogation de l'article 271 de l'arrêté royal du 4 novembre 1963 par le projet de loi modifiant la loi du 10 octobre 1967, contenant le Code judiciaire, aura donc pour effet que, dans les cas cités ci-avant, l'I.N.A.M.I. ne sera plus appelé à la

lijk Wetboek bevat, zal dus voor gevolg hebben dat in de hiervoren genoemde gevallen, het R.I.Z.I.V. terzake niet meer in aanmerking zal komen als tweede verweerder, maar wel als enige verweerder.

\*\*

De amendementen, het geamendeerd ontwerp en dit verslag zijn eenparig aangenomen.

*De Verslaggever,*  
J. VERHAEGEN.

*De Voorzitter,*  
M. REMSON.

cause comme deuxième partie défenderesse, mais bien comme unique partie défenderesse.

\*\*

Les amendements et le projet de loi amendé ainsi que le présent rapport ont été admis à l'unanimité.

*Le Rapporteur,*  
J. VERHAEGEN.

*Le Président,*  
M. REMSON.